

**[Socialministeren.]**

til at holde Ferie for, regnes fra 1. April til 31. Marts; det bliver normalt det faste Ferieberegningssaar. Det er altsaa den Beskæftigelse, de paagældende har haft inden for et Finansaar, der bliver afgørende for, hvor lang Ferien skal være i Sommeren, der følger efter.

Ferien skal som Regel ligge imellem 2. Maj og 30. September, og det er i Lovforslaget bestemt, at det inden for den Tidsperiode er Arbejdsgiveren, der bestemmer, paa hvilket Tidspunkt de paagældende kan faa Ferie.

For Skibspersonales Vedkommende er fastsat særlige Regler, som ogsaa findes i den Konvention, der er vedtaget i Genève vedrørende Søfolks Ferieret. Det er bestemt, at Ferien kan henlægges til andre Tidsrum af Aaret end det normale, men at Ferien i saa Fald skal gives, saa snart Hensynet til Skibstjenesten tillader det, og da fra det Tidspunkt, hvorom gensidig Aftale træffes. Det er fastsat som almindelig Regel, at hvis ikke andet er aftalt, skal Ferien gives, naar Skibet anløber en dansk Havn, enten den, hvor Skibet er hjemmehørende, eller den, hvor den ferieberettigede blev forhyret, eller den, hvor Skibets Rejse slutter.

For Landbrugsarbejdernes Vedkommende kan Ferien deles, dog saadan, at mindst 6 Dage skal gives i Sammenhæng. Hvor den ferieberettigede har Krav paa mere end 6 Dages Ferie, behøver kun de 6 Dage, som skal være sammenhængende, at falde inden for Tidsrummet fra 2. Maj til 30. September.

Ogsaa paa andre faglige Omraader end det landbrugsfaglige kan der finde en Forskydning Sted af Ferien. Hvis Talen er om Fag af særlig sæsonbetonet Karakter, eller det af andre Grunde vil være til særlig Ulempe for Virksomheden, kan Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet efter Forhandling med Fagets Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer give Tilladelse til, at Ferien deles eller lægges uden for det omhandlede Tidsrum.

Der tilkommer de ferieberettigede en Godtgørelse fra deres Arbejdsgiver paa 4 pCt. af den Løn, de oppebærer. Det er det, der i Øjeblikket er gennemført inden for Fag, hvor der er opnaaet Overenskomst om 12 Dages Ferie. I de Fag, hvor der i Øjeblikket er gennemført 6-Dages Ferieordninger, regnes der med 2 pCt. af den udbetalte Løn som Feriegodtgørelse.

For de Omraaders Vedkommende — og her er navnlig tænkt paa Tjenerfaget

—, hvor de paagældende Arbejdere ikke lønnes direkte af Arbejdsgiveren, men af Publikum med Drikkepenge, kan Socialministeren, hvis Parterne ikke selv kan enes om en Ordning, fastsætte Regler for Beregningen af Feriegodtgørelse.

For alle de Arbejdes og Virksomheders Vedkommende, der ikke er inde under overenskomstmæssige Ordninger, hvorved Organisationer garanterer Udbetalingen af Feriegodtgørelser til Arbejderne, vil det være nødvendigt at oprette en Feriefond, som altsaa kommer til at gælde for hele det store uorganiserede Omraade og vel formentlig ogsaa for Landbrugsomraadet, hvor det, saa vidt jeg kan skønne, vil blive meget vanskeligt at gennemføre overenskomstmæssige Ordninger.

Det er ikke i Loven nærmere bestemt, efter hvilke Regler Feriefonden skal arbejde. Disse Regler skal fastsættes af Socialministeren. Det vil naturligvis her være af afgørende Betydning, om vi fortsat faar de mange store Organisationer under Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund — forhaabentlig ogsaa Handelsstandens Organisationer — til at fortsætte med, eller paa de Omraader, hvor man ingen har, nyskabe overenskomstmæssige Ordninger, hvor Organisationerne gaar ind for at overtage Administrationen af hele Ferieordningen; det vil være afgørende for, hvor indviklet Feriefondssystemet behøver at blive. Jo stærkere vi kan faa det organisationsmæssige Omraade udbygget, des mindre bliver det Omraade, Administrationen skal arbejde med.

Ved Beregning af Feriegodtgørelsen skal der ikke tages Hensyn til særlige Erstatninger, som de paagældende Arbejdere opnaar, eller til Tillæg for Overarbejde o. s. v. Paa den anden Side skal naturligvis de, der er lønnet saadan, at Lønnen bl. a. indeholder Kost og Logi, have beregnet en Værdi for Kost og Logi, og det er i Lovforslaget fastsat, hvorledes man udfinder det Beløb, som der her skal regnes med. Hvis en Arbejder, der skal have Ferie, og som maaske i det foregaaende Aar kun har haft saa meget Arbejde, at han har Ret til 6 Dages Ferie og Ferieløn, kommer til at arbejde i en Virksomhed, der lukkes under hele Ferien, saa at han maa gaa 12 Dage paa Ferie, er han ikke berettiget til at faa større Ferieløn end den, han i det foregaaende Aar fra 1. April til 31. Marts har opsamlet hos den anden Arbejdsgiver, hvorfra han er kommet.

I Lovforslagets § 6 er det bestemt, at Loven ikke kommer til Anvendelse i de Til-